

Torstein Synnes

Fra: Ellingsen Svein Olav <Svein.Olav.Ellingsen@banenor.no>
Sendt: mandag 23. september 2019 14:59
Til: Per Magnus Haugen Presthammer; Torstein Synnes
Kopi: Petter Øygarden; Roar Otto Andersen
Emne: SV: Eidanger Sandtak. Tilsvar på kommunens innspill.

Karplanter

Bakkeklover er en av Norges mest sjeldne planter. Den vokser kun på Hovedøya i Oslofjorden samt på Eidanger jernbanestasjon ved enden av Vestfoldbanen. Arten er sørøstlig, varmekjær og foretrekker åpne enger og beiter på kalkrik grunn. Forekomsten på Hovedøya regnes som opprinnelig og naturlig. Til Eidanger kom arten imidlertid som blindpassasjer på jernbanetransport fra Tyskland

under krigen. Tyskerne fraktet høy til sine hester, og fro av bakkeklover fulgte med i transporten (Ofte & Bjureke 2004). Eidanger-forekomsten blir skjattet av Norsk Botanisk Forening avd. Telemark for å unngå at bestanden blir utkonkurrert av mer høyvokste arter. Bakkeklover er rødlistet som kritisk truet (CR).

OMTALE I
RAPPORT
FRÅ
JERNBANE-
VERKET.

Fra Artsdatabanken her jeg hentet omtale satt inn under. Hvis andre leser det som er merket gult på samme måte som meg, er ikke forekomsten på Eidanger av bakkeklover tatt med i vurderingen av rødlistestatus i Artsdatabanken.

<https://artsdatabanken.no/Rodliste2015/rodliste2015/Norge/102061>

Trifolium montanum L.

bakkeklover

Kategori - sårbar VU

Vurdering

Utført av ekspertkomité for karplanter (Norge)

Arten er dokumentert eller antatt å være etablert med reproduserende bestand i Norge

Generasjonstid 5,0 Gjeldende kriterier

D2 D.2 Forekomstareal < 20 km² eller antall lokaliteter <= 5

Bakkekløver *Trifolium montanum* vurderes som sårbar (VU) på grunn av antatt få reproduserende individer. Arten vokser i tørr engvegetasjon, ofte på nokså grunnlendt eller lettdrenert, noe baserik grunn. Den eneste mulig hjemlige norske forekomsten finnes på Hovedøya i Ak Oslo, er relativt individrik, og blir nå skjøttet på et hensiktsmessig vis som bevarer arten. Arten er dermed ikke i tilbakegang og heller ikke truet av tilfeldig utdøing. Fægri & Danielsen (1996) diskuterer arten og også muligheten for at den kan være innført i klostertida (før reformasjonen). I tillegg er den kjent fra ugrasfunn i Bu Hurum: Tofte (Södra Cell) på flisfylling 2003, Te Porsgrunn: Eidanger jernbanestasjon fra 1951 og trolig fram til nå, sist observert i 2010, og Fi Sør-Varanger: Elvenes på veikant 1964. Disse er ikke tatt med i vurderingen av rødlistestatus. Forekomsten på Hovedøya er sikret i verneområde, og forvaltningen av verneområdet tar nå tilbørlig hensyn til arten som er fylkesblomst for Oslo. Samtidig er populasjonen trolig ikke større enn 1000-2000 individer, og den er noe utsatt for tråkk og slitasje på ett av hovedstadens mest populære utfartssteder. Bakkekløver er ellers vidt utbredt i Europa og Vest-Asia og nokså vanlig sør og øst for Norge.

Med vennlig hilsen

Svein Olav Ellingsen
Prosjektsjef

Bane NOR Eiendom
Telemark
Mobil: +47 91550975
E-post: svein.ellingsen@banenor.no

Besøksadresse: Jernbanebrygga 63 3724 Skien
Postadresse: Postboks 9026 Grønland, 0133 Oslo
Sentralbord: 05280 / www.banenoreiendom.no

↑
OMTALE,
ARTSDATABANKEN,
EKSPERTKOMITE
FOR KARANTEN